

Eunuchen

Vroeger was het leven makkelijk. Daarmee wordt bedoeld: vóór 1989, voor de val van de Berlijnse muur en het opengooien van het IJzeren Gordijn. Afgezien van het gemak dat je toen nog geen ruzie moest maken bij de skiliften, waren alle communistische landen in de sport erg herkenbaar.

Ze hadden allemaal iets met rood, maar ze speelden niet allemaal in het rood. Dat was toch vooral voorbehouden aan de USSR, de Unie van Socialistische Sovjetrepublieken. Dat was een erg groot land, zo groot als over een paar jaar Rusland zal zijn, tegen de tijd dat Poetin klaar is met zijn huiswerk. De DDR, dat was een land dat ook wel eens Oost-Duitsland werd genoemd (ik heb tegenwoordig studenten in de klas die niet meer weten wat de DDR is/was, vandaar), speelden in het blauw, bijna azuurblauw zelfs.

De Tsjechoslowaken (Tsjechië en Slowakije waren ook ooit één land, jawel) speelden dan weer in het wit. De Joegoslaven (ook dat was één land, wat was het leven toen toch simpel) speelden dan weer in het blauw, donkerblauw, maar soms ook wel eens in iets anders. De Polen – hier spreek ik mijzelf tegen – speelden wel in het rood, maar nu niet meer. De Hongaren hadden ook rood – en hebben dat nog altijd. De Russen speelden gisteren in het wit en wij, Belgen, hebben onze Rode Duivels voor de gelegenheid in het rood aangekleed en niet in het zwart of het wit. Dat is alvast een goeie zet, want met rood win je vaker dan met om het even welke andere kleur. Onderzoekers van de universiteit van Durham in Engeland braken zich ooit de kop over de uitkomst van de olympische worstel-, boks en taekwondowedstrijden waarin de tegenstanders altijd in het rood of het blauw tegenover elkaar staan. De roden wonnen significant meer dan de blauwen.

Later deden ze die studie over in het profvoetbal in Engeland. Van de 65 kampioenen van na de Tweede Wereldoorlog die ze in kaart

brachten, speelden er 41 in het rood. Hun conclusie was dat je in het rood een grotere kans had om te winnen. Ze wezen ook op de successen van Bayern, AC Milan, Benfica en recent de wereld- en Europese kampioenen Spanje. Dat Man United en Liverpool misschien geheel toevallig in het rood speelden en vaak kampioen werden, deed niet ter zake. Het klopt dat rood wordt geassocieerd met agressie en oorlog voeren, althans bij de Noord-Amerikaanse indianen. Maar zwart en blauw en grijs en groen hebben veel meer dan rood agressie gepleegd, en met meer 'succes'.

De onderzoekers namen hun onderzoek toch serieus en

In het rood win je meer dan in eender welke andere kleur. Door onze rode shirts zijn de witte Russen gisteren geworden tot amechtige eunuchen. Of niet, natuurlijk

vroegen zich af: "Of rood dragen tot gevolg heeft dat het de testosteron bij de tegenstander onderdrukt, of je eigen testosteron doet stijgen, is niet duidelijk. Het is wellicht een beetje van allebei."

Voetballers herleiden tot rhesusaapjes, want daar is de link rood-testosteron voor het eerst bewezen, het is eens wat anders. Sowieso is het goed nieuws voor ons. Bijgevolg hebben wij Rode Duivels gisteravond – gejaagd door het testosteron – de witte Russen ingemaakt want die waren door onze rode shirts gereduceerd tot amechtige eunuchen. Hoe dat dan vroeger is gegaan, toen onze Rode Duivels, ook in het rood, het laf in hun broek deden voor elke tegenstander, is een vraag. Het is te hopen dat u begrijpt dat dit stukje is geschreven nog voor de wedstrijd begon.